

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžak/7/2019
Identifikačné číslo spisu: 1018201767
Dátum vydania rozhodnutia: 30.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1018201767.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci sťažovateľa (pôv. žalobca): T. D., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť Indická republika, v krajine pôvodu naposledy bytom v obci K., okres Y., G., aktuálne s miestom pobytu Pobytový tábor Rohovce, právne zastúpeného Ligou za ľudské práva, občianske združenie so sídlom Štúrova 3, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad, Pivonková 6, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie azylu, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 7SaZ/8/2018 zo dňa 5. marca 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a .

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Žalovaný rozhodnutím ČAS: MU-PO-133-27/2018-Ž zo dňa 13.11.2018 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) v zmysle § 11 ods. 1 písm. f) zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 480/2002 Z.z.“) zamietol žiadosť sťažovateľa o udelenie azylu ako neprípustnú.

2. Žiadosť o udelenie azylu podal sťažovateľ z dôvodu, že v domovskej krajine mu hrozí smrť za jeho politickú príslušnosť k strane Khalistan, druhým ďalším dôvodom bol jeho zdravotný stav, lebo na Slovensku bol zbitý, následkom čoho bol operovaný, jeho zdravotný stav vyžaduje dlhodobú liečbu a doposiaľ berie lieky, tretím ďalším dôvodom bolo to, že na Slovensku žije dlhodobo, bol tu ženatý,

pracoval a bol liečený a v Indii už nemá žiadnu rodinu.

3. V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia žalovaný stručne popísal priebeh a výsledky predchádzajúcich žiadostí sťažovateľa o udelenie azylu. V aktuálnom konaní žalovaný zabezpečil informácie o krajine pôvodu sťažovateľa so zameraním na miesto posledného bydliska a bola získaná lekárska správa o aktuálnom zdravotnom stave sťažovateľa.

4. Poukázal na odborné lekárske vyjadrenie z 21.06.2018, podľa ktorého je sťažovateľov zdravotný stav stabilizovaný, zdravotné problémy neudáva, je pozitívny na chronickú hepatitídu typu C. V minulosti bol preliečený antibiotikami na syfilis a chronickú hepatitídu. Je mu predpisovaný liek Tramal na bolesti hlavy, ktoré neustále prezentuje, ale vzhľadom na denné dávky, ktorých sa dožaduje, je vysoko pravdepodobné, že u neho dochádza k užívaniu tohto liečiva ako náhrady v súvislosti s drogovou závislosťou v minulosti.

5. Ďalej žalovaný poukázal na informácie z Odboru dokumentaristiky a zahraničnej spolupráce zo 17.07.2018 ako aj informácie z aktuálnych verejne dostupných zdrojov, v zmysle ktorých je India považovaná za relatívne bezpečnú krajinu. Samotný štát Pandžáb je hodnotený ako relatívne bezpečný. Podľa ďalších informácií sú v Indii poskytované základné zdravotné služby vo vládných centrách zadarmo. V oblasti starostlivosti o osoby s psychickým postihnutím, závislosťou na alkohole a staršie osoby je štátny a súkromný sektor dopĺňaný mimovládnyimi organizáciami. Sťažovateľ ako člen sikhskej komunity môže počítať aj s pomocou rôznych programov, ktoré zabezpečujú sikhské nadácie a organizácie.

6. Sťažovateľom tvrdená politická príslušnosť k strane Khalistan bola vyhodnotená a spochybnená v predchádzajúcich konaniach, najmä tým, že tvrdil, že z tohto dôvodu bol indickou políciou prenasledovaný pričom zároveň bol policajtom, ako aj tým, že na indickom zastupiteľskom úrade si bez problémov zaobstaral doklady potrebné pre uzavretie manželstva na území Slovenskej republiky, vrátane dokladu o bezúhonnosti.

7. K vyjadreniu právnej zástupkyne sťažovateľa žalovaný uviedol, že znalecký posudok vypracovaný MUDr. W. S. z marca 2016 ako aj žiadosť o udelenie azylu z humanitných dôvodov boli vyhodnotené v predchádzajúcom konaní (MU-129/PO-Ž-2014). Ďalej žalovaný uviedol, že na udelenie humanitného azylu nie je právny nárok, pričom dôvody jeho neudelenia boli zdôvodnené v predchádzajúcom konaní.

8. V závere žalovaný pripomenul, že aktuálne sa jedná už o trinástu žiadosť sťažovateľa o udelenie azylu, v predchádzajúcich správnych konaniach bolo už o žiadostiach sťažovateľa právoplatne rozhodnuté o neudelení azylu a neposkytnutí doplnkovej ochrany. Poukázal na to, že sťažovateľ súčasnú žiadosť zakladá na tých istých dôvodoch, ktoré už boli predmetom posudzovania v predchádzajúcich konaniach. Sťažovateľ neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by preukazovali podstatnú zmenu skutkového stavu v predmetnom prípade a odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci, a preto bola jeho žiadosť zamietnutá ako neprípustná v zmysle § 11 ods. 1 písm. f) zák. č. 480/2002 Z.z.

II.

Konanie na Krajskom súde

9. Sťažovateľ podal proti preskúmanému rozhodnutiu na Krajský súd v Bratislave správnu žalobu vo veci azylu podľa Štvrtej hlavy Tretej časti zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“) s nasledujúcimi žalobnými bodmi (§ 182 ods. 1 písm. e/ S.s.p.):

- žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav v prípade bezpečnostnej situácie v jeho krajine pôvodu;
- v krajine pôvodu mal problémy s políciou a bol členom politickej strany;
- žiadal o azyl z humanitných dôvodov, ktoré spočívajú v jeho zdravotných problémoch- tieto pociťuje potom ako bol fyzicky napadnutý, čoho následkom bolo krvácanie do mozgu s následnou operáciou;
- znalec popísal jeho situáciu ako stredne ťažký poúrazový organický psychosyndróm;

- v krajine pôvodu nemá nikoho, stratil akékoľvek zázemie, blíži sa starobe, pričom sa domnieva, že jeho prípad je hodným osobitného zreteľa, kedy prichádza do úvahy aplikácia princípov humanity.

10. Krajský súd v Bratislave v konaní podľa ust. § 207 a nasl. S.s.p. pri neformálnom posudzovaní žaloby (§ 206 ods. 3 S.s.p.) zistil, že sťažovateľovi nebolo možné vyhovieť z nasledujúcich dôvodov.

11. Žalobný bod, podľa ktorého žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav veci túto následne nesprávne právne posúdil nebol dôvodný, nakoľko žalovaný vyhládal a do spisu založil relevantné informácie, obsahovo sa viažuce na dôvody žiadosti o azyl. Sťažovateľ opakovane uvádza dôvody, pre ktoré žiada o udelenie azylu tak, ako v predchádzajúcich azylových konaniach. Sťažovateľ po lekárskom vyšetrení odmietol užívať lieky, ktoré mu boli predpísané, čím sám odmietol liečiť sa, pričom navyše počas pobytu na území Slovenskej republiky nadmerne požíval alkoholické nápoje, čo bolo aj dôvodom, že jeho bývalá manželka podala návrh na rozvod. Podľa aktuálnych informácií je krajina pôvodu sťažovateľa považovaná za relatívne bezpečnú krajinu. Štát Pandžáb je hodnotený ako relatívne bezpečný a neboli zistené žiadne okolnosti, ktoré by bránili sťažovateľovi v návrate do krajiny pôvodu z dôvodu zlej bezpečnostnej situácie. Taktiež v krajine pôvodu sú zdravotné služby poskytované vo vládných centrách zadarmo, teda je možnosť poskytnúť sťažovateľovi primeranú liečbu.

12. Znalecký posudok MUDr. W. S. už bol posudzovaný v konaní v roku 2016, o ktorom aj Najvyšší súd SR rozhodol tak, že kasačnú sťažnosť žalobcu zamietol. Podľa vyjadrenia odborného lekára zo dňa 21.6.2018 je zdravotný stav žalobcu stabilizovaný.

13. K neudeleniu azylu z humanitných dôvodov krajský súd uviedol, že v zmysle zák. č. 480/2002 Z.z. na to žiadateľ nemá právny nárok. V prípade sťažovateľa boli všetky dôvody žiadosti už v predchádzajúcom konaní preskúmané v rámci „odvolacieho konania“. Krajský súd zároveň konštatoval, že pri rozhodovaní o zamietnutí žiadosti o azyl ako neprípustnej sa jedná o rozhodovanie vo svojej podstate procesného charakteru a neposudzuje sa žiadosť o azyl v jeho merite, teda sa ani neskúma či sú splnené predpoklady na udelenie azylu, resp. poskytnutia doplnkovej ochrany a konštatuje sa iba splnenie jedného z predpokladov v § 11 ods. 1 zák. č. 480/2002 Z.z. S odkazom na ust. § 11 ods. 1 písm. f) zák. č. 480/2002 Z.z. uviedol, že v novom konaní o opakovanej žiadosti o azyl je podstatná tá skutočnosť, či už v minulosti bolo o žiadosti o azyl právoplatne rozhodnuté a či od tohto právoplatného rozhodnutia došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá môže byť jednak v uvádzaných dôvodoch o azyl resp. sa môže jednať o závažnú zmenu pomerov v krajine pôvodu žiadateľa. Z pripojených administratívnych spisov žalovaného vyplýva, že o predchádzajúcich sťažovateľových žiadostiach o azyl bolo právoplatne rozhodnuté a aktuálnu žiadosť o azyl odôvodnil rovnakými dôvodmi ako v predchádzajúcich konaniach.

III.

Konanie na kasačnom súde

A)

14. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v § 440 ods. 1 písm. h) a g) S.s.p., t.j. krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedol, že

- krajský súd sa nevysporiadal so všetkými námietkami, ktoré sťažovateľ v správnej žalobe a v konaní pred súdom vzniesol;
- krajský súd odmietol zabezpečiť tlmočníka do jazyka, ktorému sťažovateľ rozumie (jazyk pundžábi) na pojednávaní pred súdom;
- skutkový stav súvislosti so zdravotným stavom nebol zistený riadne a dostatočne;
- podľa znaleckého posudku MUDr. W. S. z 9.3.2016 sťažovateľ trvalými následkami úrazu hlavy trpí na stredne ťažký poúrazový organický psychosyndróm, v spojení so závislosťou na analgetikách opiátového typu a trpí na neustále bolesti hlavy;

- správny orgán sa k námietkam týkajúcim sa zdravotného stavu sťažovateľa nevyjadril, pričom rovnaký postup zvolil aj krajský súd;
- skutočnosť, že znalecký posudok z 9.3.2016 bol podkladom konania, ktoré bolo preskúmané súdom neznamená, že na neho netreba alebo nemožno v ďalšom konaní prihliadať;
- nakoľko vyjadrenie psychologičky PhDr. G., komplexná zdravotná dokumentácia od MUDr. Ružičku, či psychiatrická správa MUDr. K. neposkytli potrebné komplexné odpovede ohľadom zdravotného stavu sťažovateľa, je potrebné vykonať znalecké skúmanie, čomu nasvedčujú aj výsledky tzv. prípadovej konferencie zo dňa 3.apríla 2019;
- zneužívanie alkoholu a nedodržiavanie liečby nemajú žiadnu oporu v spise v aktuálnom konaní;
- k podstatnej zmene skutkového stavu došlo v otázke zdravotného stavu sťažovateľa, preto nebolo na mieste aplikovať ust. § 11 ods. 1 písm. h) /správne je písm. f)/ zák. č. 480/2002 Z.z.;
- krajský súd si predčasne, pred riadnym ustálením skutkového stavu osvojil právne posúdenie žalovaného v otázke posúdenia veci podľa §11 ods. 1 písm. h) /správne je písm. f)/ zák. č. 480/2002 Z.z. a tiež právne posúdenie nesplnenia podmienok pre udelenie azylu podľa §9 zák. č. 480/2002 Z.z.;
- sťažovateľ v udelení azylu z humanitných dôvodov vidí jedinou cestu, ako stabilizovať svoj život na Slovensku, kde strávil posledných 20 rokov, život v inej krajine si nevie predstaviť, pričom jeho zdravotný stav robí jeho návrat do krajiny pôvodu neznesiteľným, nakoľko by bol vystavený zlému zaobchádzaniu, pre svoj pôvod v kombinácii s nedostatkom adekvátnej zdravotnej starostlivosti. Zároveň je osobou v pokročilom veku blížiacom sa starobe, v minulosti utrpel vážne poranenie hlavy, ktoré malo trvalé a nevyliciteľné dôsledky na jeho schopnosti viesť normálny a plnohodnotný život;
- podľa dôvodovej správy k zák. č. 480/2002 Z.z. a Nariadenia ministra vnútra SR Č. 34 z roku 2014 možno udeliť azyl z humanitných dôvodov neúspešným žiadateľom o azyl z radov prestarnutých, traumatizovaných a ťažko chorých osôb, ktorých návrat do krajiny pôvodu by mohol predstavovať značné fyzické či psychické útrapy, prípadne až smrť.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

17. Záverom navrhol, aby kasačný súd priznal odkladný účinok kasačnej sťažnosti. Svoj návrh odôvodnil obavou zo závažnej ujmy, spočívajúcej v ohrození jeho práva nebyť mučený, resp. obavy z neľudského zaobchádzania.

18. Priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom, pričom sa odvolával na svoj zdravotný stav, ktorý sa zhoršuje. Nepriznaním odkladného účinku by mohlo dôjsť k ďalšej závažnej ujme na psychike a zdravotnom stave sťažovateľa, nakoľko by bol vystavený opakovanému stresu z hroziaceho núteného návratu. Sťažovateľ by prišiel o oprávnenie zdržiavať sa ako žiadateľ o azyl na území SR, a mohol by byť vrátený do svojej domovskej krajiny. Tiež by prišiel aj o oprávnenie na základnú materiálnu pomoc, ubytovanie a zdravotnú starostlivosť ako žiadateľ o azyl, čo v jeho postavení a zdravotnom stave by znamenalo ďalšiu závažnú ujmu.

B)

19. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa zo dňa 21.05.2019 najmä zdôraznil, že sťažovateľ neuviedol, žiadne nové skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné domnievať sa, že sa skutkový stav v jeho prípade podstatne zmenil. Sťažovateľ opäť uviedol totožné dôvody, kvôli ktorým žiada o udelenie azylu tak, ako v predchádzajúcom azylovom konaní. Po lekárskom vyšetrení jeho zdravotného stavu odmietol užívať lieky, ktoré mu boli predpísané, čím sa fakticky odmietol sám dobrovoľne liečiť, pričom navyše požíval alkoholické nápoje. Žalovaný sa zaoberal v preskúmanom rozhodnutí aj situáciou v krajine pôvodu, pričom neboli zistené žiadne také okolnosti, ktoré by mali brániť v návrate do domovskej krajiny z dôvodu zlej bezpečnostnej situácie v štáte Pandžáb. vychádzal zo všeobecne dostupných informácií o zdravotnej starostlivosti poskytovanej v Indii, na základe ktorých možno sťažovateľovi poskytnúť primeranú zdravotnú, resp. liečebnú starostlivosť priamo v krajine jeho pôvodu, ktorá je poskytovaná bezplatne. Na 3. strane preskúmaného rozhodnutia žalovaný poukazoval tiež na podporu zo strany komunity Sikhov a mimovládnych organizácií, ktoré Sikhom poskytujú jedlo, ubytovanie a zdravotnú starostlivosť v krajine pôvodu sťažovateľa.

20. Pripomenul, že na udelenie azylu z humanitných dôvodov nie je právny nárok, pričom jeho udelenie závisí iba od uváženia správneho orgánu. Žalovaný pri použití voľnej úvahy postupoval tak, aby bola zachovaná právna istota a predvídateľnosť jeho postupu. Účelom azylu z humanitných dôvodov vo všeobecnosti určite nie je riešiť akékoľvek zdravotné problémy cudzincov, ktorí o to požiadajú. Právna zástupkyňa taktiež neuviedla žiadne skutočnosti a nepredložila žiadne také dôkazy, ktoré by vyžadovali sťažovateľovu žiadosť v merite veci znovu prehodnotiť. Záverom navrhol aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

III.

Právny názor kasačného súdu

21. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ v lehote včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.) s prihliadnutím na neformálnosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 v spojení s § 206 ods. 3 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné zamietnuť (§ 461 S.s.p.).

22. Rozhodol v lehote vymedzenej v ustanovení § 458 ods. 1 S.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30. júla 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 11 ods. 1 písm. f) zák. č. 480/2002 Z.z. ministerstvo zamietne žiadosť o udelenie azylu ako neprípustnú, ak ide o opakovanú žiadosť o udelenie azylu, v minulosti sa v konaní o azyle už právoplatne rozhodlo o tom, že sa žiadosť zamietla ako zjavne neopodstatnená, neudeľuje sa azyl, odníma sa azyl, nepredlžuje sa doplnková ochrana alebo sa zrušuje doplnková ochrana a od právoplatnosti rozhodnutia nedošlo k podstatnej zmene skutkového stavu; ministerstvo môže rozhodnúť, či žiadosť o udelenie azylu bola podaná výlučne s cieľom odvrátiť bezprostredne hroziaci výkon vyhostenia zo Slovenskej republiky.

23. Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t. j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

24. V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

25. Kasačný súd na tomto mieste považuje za dôležité uviesť, že žiadosť o azyl bola preskúmaným rozhodnutím zamietnutá podľa § 11 ods. 1 písm. f) zák. č. 480/2002 Z.z. Z obsahu tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že žiadosť o udelenie azylu sa zamietne ako neprípustná, ak ide o opakovanú žiadosť o udelenie azylu, v konaní o azyle sa už právoplatne rozhodlo o tom, že sa žiadosť zamietla ako zjavne neopodstatnená, neudeľuje sa azyl, odníma sa azyl, nepredlžuje sa doplnková ochrana alebo sa zrušuje doplnková ochrana a skutkový stav sa podstatne nezmenil. Z tohto ustanovenia je zrejmé, že žalovaný mal povinnosť v prípade zistenia, že sú splnené vyššie uvedené podmienky takúto žiadosť zamietnuť.

26. V tomto prípade teda nie je potrebné posudzovať, či žiadateľ spĺňa podmienky na udelenie azylu alebo poskytnutie doplnkovej ochrany, ale bolo potrebné posúdiť to, či ide o opakovanú žiadosť o udelenie azylu, podanú z rovnakých dôvodov akými sťažovateľ dôvodil aj svoje predchádzajúce žiadosti, a či sa od právoplatného rozhodnutia o predošlej žiadosti skutkový stav podstatne nezmenil.

27. Z priloženého spisového materiálu kasačný súd zistil, že sťažovateľ požiadal o udelenie azylu trinásťkrát. Jedenásty krát (t.j. naposledy pred aktuálnou žiadosťou, kedy bola žiadosť sťažovateľa posúdená v merite) požiadal o udelenie azylu dňa 11.04.2014 z dôvodu obavy o život, nakoľko v krajine pôvodu bol členom politickej strany, jeho brat zabitý, sťažovateľ bol zadržaný políciou a mučený a tiež zo zdravotných dôvodov. Pokiaľ ide o dôvody žiadosti o azyl, pridržiaval sa svojich predchádzajúcich výpovedí. Žalovaný rozhodnutím zo dňa 29.04.2015 sťažovateľovi azyl neudelil a neposkytol mu doplnkovú ochranu. Po podaní opravného prostriedku proti rozhodnutiu, Krajský súd v Bratislave rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Dňa 29.03.2016 rozhodol migračný úrad pod číslom MU-129-77/PO-Ž-2014 tak, že sťažovateľovi neudelil azyl na území Slovenskej republiky a neposkytol doplnkovú ochranu. V súvislosti so zdravotným stavom sťažovateľa žalovaný poukázal na znalecký posudok vypracovaný v konaní znalcom (v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a sexuológia) MUDr. W. S., PhD. MHA dňa 09.03.2016, podľa ktorého poúrazový organický psychosyndróm žiadateľa nebol hodnotený ako ťažký, pretože je zrejmé, že aj napriek udávaným ťažkostiam a prejavom poruchy sa dokáže riadne orientovať a chápe zmysel jednotlivých, pre neho relevantných situácií. Napriek nespochybniteľnému poškodeniu jeho zdravotného stavu disponuje takými rezervami svojej psychiky, ktoré mu dovoľujú postarať sa o svoju osobu, najlepšie v jeho pôvodnom kultúrnom prostredí. Z medicínskeho hľadiska je jeho stav ustálený, nevyžaduje si nasadenie špeciálnych terapeutických opatrení.

28. Podľa informácií z Odboru dokumentaristiky a zahraničnej spolupráce zo dňa 23.06.2014, 20.06.2014, 14.04.2015, 30.11.2015, ako aj z informácií z aktuálne (v čase posúdenia) verejne dostupných zdrojov bola krajina pôvodu považovaná za relatívne bezpečnú krajinu. Získané boli aj informácie o zdravotnej starostlivosti v krajine pôvodu, podľa ktorých sú základné zdravotné služby poskytované vo vládných centrách zadarmo, je teda možnosť poskytnúť sťažovateľovi primeranú liečbu aj v krajine pôvodu. Okrem toho v oblasti starostlivosti o osoby s psychickým postihnutím, osoby so závislosťou na alkohole a staršie osoby dopĺňa starostlivosť celý rad mimovládnych organizácií. Sťažovateľ ako člen sikhskej komunity môže navyše počítat aj s pomocou, ktoré zabezpečujú sikhské nadácie a organizácie. Po celej Indii sú v sikhských komplexoch prostredníctvom finančných alebo vecných darov poskytované služby ako ubytovanie, strava a základná zdravotná starostlivosť pre tých, čo ju nutne potrebujú.

29. Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 10SaZ/1/2016 zo dňa 14.12.2016, rozhodnutie žalovaného ČAS:MU-129-77/PO-Ž-2014 zo dňa 29.03.2016 potvrdil. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 10SžA/2/2017 zo dňa 31.05.2017 rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil.

30. Žalovaný rozhodnutím zo dňa 05.09.2017 sťažovateľovu v poradí dvanástu žiadosť o azyl zamietol ako nepripustnú podľa § 11 ods. 1 písm. f) zák. č. 480/2002 Z.z. V tomto rozhodnutí žalovaný posudzoval žiadosť o udelenie azylu, ktorá bola podaná z dôvodu sťažovateľovej politickej príslušnosti k strane Khalistan; zlého zdravotného stavu, nakoľko na území Slovenskej republiky bol zbitý, následkom čoho bol operovaný, jeho zdravotný stav vyžaduje dlhodobu liečbu a doposiaľ berie lieky; na území Slovenskej republiky žije dlhodobu, bol tu ženatý a v krajine pôvodu už nemá žiadnu rodinu. Žalovaný preskúmané rozhodnutie odôvodnil tým, že sa jedná už o dvanástu žiadosť sťažovateľa o udelenie azylu, v predchádzajúcich správnych konaniach bolo už o žiadostiach sťažovateľa právoplatne rozhodnuté o neudelení azylu a neposkytnutí doplnkovej ochrany. Poukázal na to, že sťažovateľ žiadosť zakladá na tých istých dôvodoch, ktoré už boli predmetom posudzovania v predchádzajúcich konaniach, pričom neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by preukazovali podstatnú zmenu skutkového stavu v predmetnom prípade a odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Podanú správnu žalobu proti tomuto rozhodnutiu Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 7SaZ/5/2017 zo dňa 05.12.2017 zamietol a kasačnú sťažnosť proti tomuto rozsudku Najvyšší súd Slovenskej republiky zamietol rozsudkom sp. zn.

31. Naposledy sťažovateľ požiadal o udelenie azylu dňa 17.05.2018 z dôvodu jeho politickej príslušnosti k strane Khalistan, zo zdravotných dôvodov a z dôvodu, že na území Slovenskej republiky žije dlhodobo, a v krajine pôvodu už nemá žiadnu rodinu. Za účelom posúdenia aktuálnej žiadosti boli do konania zabezpečené informácie o krajine pôvodu, so zameraním na miesto posledného bydliska sťažovateľa v súvislosti s tamojšou bezpečnostnou situáciou, projektami na zlepšenie kvality života a zdravotného stavu prestarnutých alebo zdravotne postihnutých členov sikhskej náboženskej obce (č.p. MU-ODZS-2018/000297-004). Z týchto informácií nevyplývalo, že by sťažovateľovi v danej časti krajiny pôvodu hrozilo prenasledovanie z azylovo relevantných dôvodov, resp. vážne bezprávie; v krajine pôvodu sú poskytované zdravotné služby, a to vo vládných centrách zadarmo ako aj v sikhských komplexoch, kde sú navyše poskytované ubytovanie a strava, preto bolo možné považovať záver žalovaného o tom, že k podstatnej zmene skutkových okolností v krajine pôvodu od právoplatnosti predchádzajúceho rozhodnutia o sťažovateľovej žiadosti nedošlo, za dôvodný.

32. Pre vyhodnotenie sťažovateľom prezentovaných zdravotných ťažkostí si žalovaný vyžiadal odborné vyjadrenie k aktuálnemu zdravotnému stavu sťažovateľa, prípadne potrebe osobitného liečenia ako aj užívania liekov. Podľa lekárskeho vyjadrenia zmluvného lekára PT Rohovce MUDr. O. zo dňa 21.06.2018 je stav sťažovateľa stabilizovaný, nebol v danom čase pod dohľadom odborného lekára, ani nenavštevoval odborné ambulancie; zdravotné problémy neudáva, je pozitívny na chronickú hepatitídu typu C. V minulosti bol preliečený antibiotikami na syfilis a chronickú hepatitídu; je mu predpisovaný liek Tramal na bolesti hlavy, ktoré neustále prezentuje, ale vzhľadom na denné dávky, ktorých sa dožaduje, je vysoko pravdepodobné, že u neho dochádza k užívaniu tohto liečiva ako náhrady v súvislosti s drogovou závislosťou v minulosti.

33. Dôvody, ktoré sťažovateľ uviedol, žalovaný porovnal s tými, na ktorých boli založené jeho predchádzajúce žiadosti o udelenie azylu, pričom konštatoval, že v aktuálnom konaní neboli uvedené nové skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné domnievať sa, že sa skutkový stav (dôvody žiadosti, zdravotný stav žiadateľa, bezpečnostná situácia a možnosti zdravotnej starostlivosti v krajine pôvodu) v jeho prípade podstatne zmenil.

34. Pokiaľ ide o znalecký posudok vypracovaný MUDr. W. S., PhD. MHA dňa 09.03.2016, tento bol v konaní pod č. MU-129/PO-Ž-2014, ako aj v nadväzujúcom konaní pred správnym súdom hodnotený, pričom jeho relevantnosť pre správnosť záveru o neudelení azylu sťažovateľovi a neposkytnutí mu doplnkovej ochrany potvrdil Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 10SaZ/1/2016 zo dňa 14.12.2016 a následne Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 10SžA/2/2017 zo dňa 31.05.2017.

35. V súvislosti s podstatnou zmenou skutkových okolností je potrebné uviesť, že nie každá zmena skutkového stavu spôsobuje, že vec treba posudzovať opätovne, musí ísť o podstatnú zmenu skutkových okolností. Podstatná zmena skutkového stavu je taká, ktorá môže mať vplyv na zákonnosť alebo správnosť predchádzajúceho rozhodnutia a samotného azylového konania. Bolo preto povinnosťou žalovaného (potom čo ustálil, že v prípade sťažovateľa ide o opakovanú žiadosť o azyl, ktorá je založená na rovnakých dôvodoch a o jeho predchádzajúcej žiadosti bolo právoplatne rozhodnuté jednou z foriem zmienených v § 11 ods. 1 písm. f) zák. č. 480/2002 Z.z.) zamerať sa na zistenie, či v prípade sťažovateľa došlo k podstatnej zmene skutkového stavu.

36. Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní administratívneho spisu žalovaného, ako aj spisu krajského súdu zistil, že žalovaný pri zisťovaní skutkového stavu veci postupoval dôsledne a starostlivo, opätovne obstaral podklady k zdravotnému stavu sťažovateľa a dostatok informácií o krajine pôvodu, jeho tvrdenia s týmito informáciami ako aj s obsahom administratívneho spisu ku konaniu o jeho predchádzajúcej žiadosti o udelenie azylu porovnal a mohol tak vo veci učiniť autoritatívny záver. Pokiaľ z novozískaných podkladov nevyplývala podstatná zmena skutkového stavu, nemožno žalovanému dôvodne vytýkať, že nepovažoval za potrebné nariadiť ďalšie vyšetrenie zdravotného stavu sťažovateľa.

37. Za dôkaz o nedostatočnom zistení skutkového stavu v tomto smere v čase rozhodovania resp. v preskúmvacom konaní nebolo možné považovať ani právnu zástupkyňou sťažovateľa v kasačnom konaní predloženú nepodpísanú zápisnicu zo stretnutia „zainteresovaných strán k prípadu sťažovateľa" 03.04.2019 (s názvom „Prípadová konferencia za účelom ďalšej práce s klientom"), z ktorého jedným zo „stanovených krátkodobých cieľov a úloh za účelom nájdania právneho a sociálneho riešenia" bolo „aktualizovanie znaleckých posudkov od špecialistov; neurológa za účelom pomenovania afazii; CT vyšetrenie mozgu" ktorá navyše v štádiu kasačného konania predstavovala nový dôkaz (kedy v zmysle § 441 S. s. p. nové skutočnosti a dôkazy zásadne nie sú prípustné, keďže ide o mimoriadny opravný prostriedok a režim koncentrácie sporu nepripúšťa od istej fázy uplatňovanie práva novôt), preto na tento dôkaz nebolo možné prihliadnuť.

Podľa ust. § 441 S.s.p., v kasačnej sťažnosti nemožno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti.

38. Pokiaľ ide o sťažnostné body, v ktorých právna zástupkyňa sťažovateľa upriamovala pozornosť na sťažovateľov vek, zdravotný stav, majetkové a rodinné pomery a z toho vyplývajúcu potrebu udeliť azyl z humanitárnych dôvodov podľa § 9 zák. č. 480/2002 Z.z., resp. tie sťažnostné body, v ktorých namietal nepreskúmateľnosť preskúmvaného rozhodnutia pre absenciu správnej úvahy o neudelení humanitárneho azylu, kasačný súd uvádza, že o aktuálnej žiadosti sťažovateľa rozhodol žalovaný postupom podľa § 11 ods. 1 písm. f) zák. č. 480/2002 Z.z. Pri rozhodovaní o zamietnutí žiadosti o azyl ako neprípustnej ide o rozhodovanie, ktorým sa neposudzuje žiadosť o azyl v jeho merite, teda sa ani neskúma či sú splnené predpoklady na udelenie azylu, resp. poskytnutie doplnkovej ochrany a konštatuje sa iba splnenie jedného z predpokladov v § 11 ods. 1 písm. f) zák. č. 480/2002 Z.z. Z tohto ustanovenia vyplýva, že žiadosť o udelenie azylu sa zamietne ako neprípustná v prípade, že ide o opakovanú žiadosť o udelenie azylu, v minulosti sa v konaní o azyle už právoplatne rozhodlo o tom, že sa žiadosť zamietla ako zjavne neopodstatnená, neudeluje sa azyl, odníma sa azyl, nepredlžuje sa doplnková ochrana alebo sa zrušuje doplnková ochrana a od právoplatnosti rozhodnutia nedošlo k podstatnej zmene skutkového stavu. V novom konaní o opakovanej žiadosti o azyl je teda podstatná tá skutočnosť, či už v minulosti bolo o žiadosti o azyl právoplatne rozhodnuté a či od tohto právoplatného rozhodnutia došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá môže byť jednak v uvádzaných dôvodoch o azyl resp. sa môže jednať o závažnú zmenu pomerov v krajine pôvodu žiadateľa.

39. V predmetnej veci bolo nepochybné, že sťažovateľ o azyl požiadal z tých istých dôvodov už v minulosti, pričom o predchádzajúcej (jedenástej v poradí) žiadosti bolo právoplatne rozhodnuté v merite rozhodnutím ČAS:MU-129-77/PO-Ž-2014 zo dňa 29.03.2016 tak, že žalovaný sťažovateľovi neudelil azyl a neposkytol mu doplnkovú ochranu. Zároveň kasačný súd konštatuje, že z dôvodov uvedených v žiadosti o udelenie azylu a informácií o krajine pôvodu ako aj ďalších podkladov obsahovo viažucich sa na uplatnené dôvody, nevyplývala podstatná zmena skutkového stavu.

40. Za danej situácie nebolo povinnosťou žalovaného opätovne preskúmať žiadosť o azyl v jej merite, a teda ani odôvodniť, prečo za nezmeneného skutkového stavu nepovažoval za potrebné udeliť sťažovateľovi azyl z humanitárnych dôvodov.

41. Námietky týkajúce sa potreby udelenia azylu sťažovateľovi z humanitárnych dôvodov neboli v prejednávanej veci relevantné, nakoľko predmetom konania pred krajským súdom bolo rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie azylu ako neprípustnej podľa § 11 ods. 1 písm. f) zák. č. 480/2002 Z.z., a teda preskúmanie splnenia zákonom ustanovených podmienok pre vydanie takého rozhodnutia.

42. Vo vzťahu k namietanej nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku krajského súdu pre nedostatok dôvodov kasačný súd dodáva, že tento sťažnostný bod nepovažoval za dôvodný. Sťažovateľ napadol správnu žalobou preskúmvané rozhodnutie, ktorým bola žiadosť o udelenie azylu zamietnutá ako neprípustná a teda nebola posúdená v merite.

43. V tejto súvislosti Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam,

prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05). Skutočnosť, že sťažovateľ sa s právnym názorom všeobecných súdov nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto názoru a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť tento právny názor svojím vlastným (II. ÚS 134/09, I. ÚS 417/08, III. ÚS 465/2016).

44. Tiež je potrebné pripomenúť, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04) alebo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97); právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

45. Právna zástupkyňa sťažovateľa v kasačnej sťažnosti, ako aj v prípise zo dňa 09.05.2019 namietala porušenie práva sťažovateľa podľa čl. 47 ods. 3 v spojení s ods. 4 tohto článku Ústavy Slovenskej republiky krajským súdom, ktorý na pojednávanie zo dňa 05.03.2019 nezabezpečil tlmočníka z jazyka punjabi.

Podľa čl. 47 ods. 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky Všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

Kto vyhlási, že neovláda jazyk, v ktorom sa vedie konanie podľa odseku 2, má právo na tlmočníka.

46. Medzi základné práva patrí aj právo na súdnu a inú právnu ochranu, ktoré garantuje rovnaké postavenie účastníkov v konaní a takisto právo každého, kto vyhlási, že neovláda úradný jazyk, v ktorom sa vedie konanie, na tlmočníka (čl. 37 ods. 3 a ods. 4 Listiny základných práv a slobôd, čl. 47 ods. 3 a ods. 4 Ústavy SR).

47. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu kasačný súd zistil, že krajský súd v predmetnom konaní uznesením zo dňa 07.02.2019 poveril tlmočníka z jazyka punjabi vykonaním tlmočnickeho úkonu na pojednávaní. Tento krajskému súdu oznámil, že sa vytýčeného pojednávania nemôže zúčastniť z pracovných dôvodov. Sťažovateľ v zmysle elektronickej komunikácie zo dňa 27.02.2019 (č.l. 76) na tlmočení aj naďalej trval, pričom súdu ponúkol kontakt na pána O. B., ktorý hovorí jazykom punjabi. V zmysle komunikácie medzi súdom a sťažovateľom tento nebol zapísaný v zozname tlmočníkov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a krajský súd napokon menovaného vzhľadom na krátkosť času (pojednávanie bolo vytýčené na deň 05.03.2019, pričom uznesenie o jeho poverení by do tohto dňa nenadobudlo právoplatnosť) nepoveril vykonaním tlmočnickeho úkonu a do zápisnice z pojednávania uviedol, že vzhľadom na potrebu rozhodnúť o správnej žalobe v zákonom stanovenej lehote nebolo možné ustanoviť iného tlmočníka.

48. Ďalej zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 05.03.2019 vyplynulo, že právna zástupkyňa sťažovateľa súhlasila s prejednaním veci bez súdom ustanoveného tlmočníka, avšak za prítomnosti z jej iniciatívy zabezpečeného náhradného tlmočníka. Krajský súd s poukazom na obsah dotazníka zo dňa 05.06.2018 (nachádzajúceho sa v administratívnom spise), kde sťažovateľ prehlásil, že ovláda slovenský jazyk a súhlasil s vedením pohovoru v slovenskom jazyku) umožnil sťažovateľovi pred súdom skutočnosti, ktoré považoval za potrebné súdu oznámiť prostredníctvom z vlastnej iniciatívy zabezpečeného tlmočníka.

49. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na obsah zápisnice o podaní vysvetlenia, spísanej Oddelením azylu Policajného zboru dňa 17.05.2018 v Humennom, podľa ktorého sťažovateľ nežiadal tlmočníka nakoľko rozumie slovenskému jazyku (č.l. 19 administratívneho spisu). Tiež v dotazníku zo dňa 05.06.2018 (na ktorý poukázal aj krajský súd) súhlasil, aby bol pohovor vedený v Slovenskom

jazyku (č.l. 55 administratívneho spisu).

50. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti podľa názoru kasačného súdu bez spochybnenia priority zachovania ústavného princípu rovnosti účastníkov konaní aj v štádiu zabezpečenia tlmočníka účastníkovi, ktorý vyhlási, že neovláda jazyk, v ktorom sa konanie vedie, pred princípom hospodárnosti a rýchlosti konania, v situácii, keď konajúci súd vedomý si vyhlásenia účastníka vykonaného v predchádzajúcom administratívnom konaní, že slovenský jazyk ovláda, napokon umožní takémuto účastníkovi i tak vykonať pred súdom prostredníctvom z vlastnej iniciatívy zabezpečeného „tlmočníka“ so súhlasom a v prítomnosti vlastného právneho zástupcu prednes všetkých skutočností, ktoré považoval za potrebné predniesť, bez toho, aby bol jeho obsah neskôr spochybňovaný, nemožno takýto postup za daných okolností považovať za znemožnenie jemu patriacich procesných práv v miere predstavujúcich porušenie práva na spravodlivý proces.

51. V tejto súvislosti považuje kasačný súd za potrebné doplniť, že v obdobných prípadoch je potrebné zo strany správneho súdu uprednostniť zachovanie práva na spravodlivý proces, ktorého súčasťou je aj princíp rovnosti účastníkov, pred prísnyim zachovávaním zákonnej lehoty na rozhodnutie o správnej žalobe (90 dní podľa § 216 ods. 1 S.s.p.), čím však súd nie je zbavený svojej povinnosti rozhodnúť vo veci v primeranej lehote.

V.

52. Z uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že krajský súd neporušil zákon, keď správnu žalobu zamietol, kasačná sťažnosť teda nie je dôvodná a preto ju v súlade s ust. § 461 S.s.p zamietol.

53. O trovách konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že sťažovateľovi, ktorý bol v konaní neúspešný nárok na náhradu trov konania nepriznal.

54. Návrh sťažovateľa na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti kasačný súd zamietol. Základnou a nevyhnutnou podmienkou toho, aby kasačný súd priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok je stav, ak by právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila závažná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

Podľa § 447 ods. 1 S.s.p. kasačný súd môže na návrh sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa uznesením priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok, ak by právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila závažná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

Podľa § 447 ods. 2 S.s.p. nastúpením odkladného účinku zo zákona alebo jeho priznaním na základe rozhodnutia kasačného súdu podľa odseku 1 sa do právoplatného rozhodnutia kasačného súdu o kasačnej sťažnosti pozastavujú účinky napadnutého rozhodnutia krajského súdu a takéto rozhodnutie nemôže byť podkladom na vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí alebo opatrení iných orgánov verejnej moci. Na rozhodovanie o odkladnom účinku kasačnej sťažnosti sa primerane použijú ustanovenia § 186 až § 189 okrem lehôt podľa § 187 ods. 1 a 3. Podľa § 188 SSP. Ak správny súd návrhu žalobcu nevyhovie, uznesením ho zamietne.

55. Najvyšší súd Slovenskej republiky pri posudzovaní dôvodnosti návrhov sťažovateľa dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné predpoklady na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Rozhodnutie kasačného súdu o priznaní odkladného účinku kasačnej sťažnosti je potrebné považovať za výnimočné rozhodnutie. Výnimočnosť tohto procesného úkonu správneho súdu spočíva v tom, že takýmto pôsobením súdnej moci sa paralyzujú účinky právoplatného rozhodnutia krajského súdu. Zo znenia ust. § 447 S.s.p. (ak by právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila závažná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom) nepochybne vyplýva, že odkladný účinok kasačnej sťažnosti pôsobí len na právne účinky napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Právna úprava neumožňuje kasačnému súdu v rámci rozhodnutia o priznaní odkladného účinku kasačnej

sťažnosti samostatne odložiť aj účinky administratívneho rozhodnutia. Takýto právny stav je možné dosiahnuť jedine v prípade ak rozhodnutie kasačného súdu podľa § 447 S.s.p. zachováva odkladný účinok smerujúci voči rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu orgánu verejnej správy, ak tento nastúpil už v konaní pred krajským súdom. V prípade jeho absencie v konaní pred krajským súdom, ktorý správnu žalobu zamietol, priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti by nemalo žiadny vplyv na preskúmané rozhodnutie orgánu verejnej správy.

56. Správny súdny poriadok rozlišuje prípady, kedy odkladný účinok správnej žaloby ex lege (t.j. ak tak ustanovuje S.s.p. alebo osobitný právny predpis) jej podaním a na základe rozhodnutia krajského súdu o jeho priznaní. V prejednávanej právnej veci podaná správna žaloba nemala odkladný účinok ex lege a z obsahu súdneho spisu kasačný súd zistil, že jej tento účinok nebol priznaný ani rozhodnutím krajského súdu, nakoľko návrh sťažovateľa na jeho priznanie bol v konaní pred krajským súdom zamietnutý.

57. Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol správnu žalobu a sťažovateľovi nepriznal náhradu trov konania. Nakoľko v konaní pred krajským súdom podaná správna žaloba nemala odkladný účinok, a teda právoplatnosťou napadnutého rozsudku krajského súdu ani nemohlo dôjsť k jeho zániku a žiadnemu z účastníkov konania neboli uložené povinnosti, kasačný súd dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Preto návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle ustanovenia § 447 ods. 2 S.s.p. v spojení s ustanovením § 188 S.s.p. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok n i e j e prípustný.